

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 12. De spectaculis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

DIES XII.

De Spectaculis.

I.

PLures comœdiam, aliâque similia spectacula innocentes animi remissiones esse credunt. Verum, possuntne animi remissiones, quæ spiritui Christianismi contrariæ, omnibus periculosæ, & apud plures sceleratæ sunt, innocentes esse? an non Christianus per Baptismum sæculi pompis renuntiavit? ubinam verò sæculi pompæ insolentiùs dominantur, quàm in hujusmodi spectaculis? quid tibi comœrcij est, dicebat Tertullianus, cum pompis diaboli, quibus tam solenniter renuntiasti in Sacramento fidei tuæ? quid delectari potes hisce actionibus, quas Religio tua damnat? in quibus approbantur, & quodammodo consecrantur vitia, quæ cum horrore spectare debes? spiritus Christianismi spiritus est puritatis, modestiæ, demissionis, orationis, pœnitentiæ, & mortificationis: quid huic spiritui magis adversatur, quàm id, quod in hisce spectaculis exhibetur? renuntia dignitati Christiani, si spiritu ejus cares, si spectaculis præsentem te sistis,

October.

quæ animo tuo sensus inspirant, adeò illi oppositos?

II. Spectacula toti mundo periculosa sunt: quid enim in ijs spectatur? Pudor, puritas, & modestia ludibrio habita, & ob hoc ipsum contemptui exposita; contrà verò gravissima scelera artificiosè palliata, & ornata, cupiditates periculosissimæ, & fallacissimæ, omnis generis amœnitatibus vestitæ, magnis exemplis comprobatae; fieri potest, ut ea cum omnibus hisce lencinijs non placeant animis, jam aliunde ad ea plus nimio pronis? quid in ijs spectatur? voluptates sceleratae omnibus suis illicijs exornatae, omnibus ijs, quæ earum horrorem incurere possent, nudatae. Quid in ijs spectatur? res in seipsis periculosa, eoque magis periculosa, quò magis affectionibus ea spectantium conveniunt. Possuntne virtus, & innocentia è tot laqueis, qui eis tenduntur, se extricare? solidissima virtus in solitudine tutam se non credit; ecquid fiet in medio tot discriminum tantò magis formidandorum, quantò avidius quærentur, & ut videtur, non nisi ad interitum quærentur?

III. Verùm, estne peccatum mortiferum ad comœdias accedere? quænam hæc quæstio, si à Christiano proponatur? quis du-

dubitet, quin plures per hoc graviter peccent? sed peccatum cum sit, sive grave, sive leve, satis est ad permovendum Christianum, ut illas vitet; qui flagitium capitale sibi fugiendum solummodo statuit, brevi in id labetur. An non satis est ad vitandam actionem aliquam, eam Deo displicere? an Deo placere potes, si comœdiæ spectator assistas? potes quidem, si actio nec pia, nec impia sit; cum omnis actio indifferens referri ad Deum possit, & ab eo remuneratio peti. An verò comœdiam offerre Deo auderes? an cælum, quod comœdiam spectâris, à Deo petere? si hoc non auderes, actio indifferens non est: si actio indifferens non est, tum vitiosa sit, necesse est; medium enim non invenies. Potestne quis sine peccato, peccandi occasione se exponere? an non comœdia talis occasio est? num à virtute tua satis tutum te credis? an verò ei diffidis? si tutum te credas, temeritas est. Esne verò innocens, temerarius cum sis? qui nimium sibi pollicetur, lapsui proximus est. Si tibi met ipse diffidis, an non peccati reus es, dum in occasionem te conijcis, in qua te labi posse prævides? annon experientia debilitatis tuæ hac in re cautum, & prudentem reddere te deberet?

October.

Statue, quocunque obtentu hujuscemodi spectaculis nunquam assistere.

Ignorans, quòd ad vincula stultus trahatur, donec transfigatur sagitta guttur ejus; veluti si avis festinet ad laqueum, & nescit, quòd de periculo animæ illius agitur. *Prov. 7. 22. & 23.*

Quid tibi cum pompis diaboli, adversus quas in signaculo fidei ejurasti? *Tertull.*

DIES XIII.

De Dubio, quod habere debet anima remissa, an sit in statu gratiæ.

I.

GRandem formidandi, nòsque submissè gerendi causam habemus, quòd polliceri nobis non possimus, nos in statu gratiæ esse constitutos: sed magnam habere causam hac de re dubitandi, magis adhuc arrogantiam nostram comprimit. Homo fervens timet, ne non sit in gratia; multò tamen magis sperat, quàm timeat; idcirco, quòd rationes habeat sperandi, se in statu gratiæ esse: ideòque ipsius timor animum ejus non frangit. Homo verò igna-

vuu